

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 375/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti LEVEN, a. s., Ulica 29. augusta 31, Banská Bystrica, zastúpenej advokátkou JUDr. Sylviou Filipovou, Advokátska kancelária, Na vříšku 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1 R 3/2013-803 zo 16. apríla 2014 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 25 CoKR 1/2014 z 26. marca 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti LEVEN, a. s., v časti, v ktorej namieta porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného

súdu Banská Bystrica č. k. 1 R 3/2013-803 zo 16. apríla 2014 prijíma na ďalšie konanie.

2. O d k l a d á vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1 R 3/2013-803 zo 16. apríla 2014 do právoplatného rozhodnutia o sťažnosti.

3. Vo zvyšnej časti sťažnosť obchodnej spoločnosti LEVEN, a. s., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. mája 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti LEVEN, a. s., Ulica 29. augusta 31, Banská Bystrica (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Sylviou Filipovou, Advokátska kancelária, Na vŕšku 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 R 3/2013-803 zo 16. apríla 2014 (ďalej len „uznesenie okresného súdu zo 16. apríla 2014“) a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 25 CoKR 1/2014 z 26. marca 2014 (ďalej len „uznesenie krajského súdu z 26. marca 2014“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«K namietanému porušeniu práv sťažovateľa došlo postupom a právoplatnými uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 25CoKR/1/2014 z 26. 3. 2014 a Okresného súdu Banská Bystrica s č. k. 1R 3/2013-803 zo 16. 4. 2014. ...

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „OS BB“) dňa 25. 7. 2013 vydal uznesenie s č. k. 1 R/3/2013-220, právoplatné dňa 1. 8. 2013, ktorým v zmysle § 113 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“) začal voči sťažovateľovi ako dlžníkovi reštrukturalizačné konanie.

Dňa 8. 8. 2013 vydal OS BB uznesenie s č. k. 1 R/3/2013-224, právoplatné dňa 15. 8. 2013, ktorým o. i. povolil reštrukturalizáciu sťažovateľa ako dlžníka a ustanovil reštrukturalizačného správcu (správkyňu).

Dňa 8. 1.2014 vydal OS BB uznesenie s č. k. 1 R/3/2013-338, ktorým zamietol návrh veriteľa Slovenský plynárenský priemysel, a.s... (ďalej aj „veriteľ 1/“), a návrh veriteľa Kúmpers Textil Slovensko s.r.o... (ďalej aj „veriteľ 2/“), na zastavenie reštrukturalizačného konania, na začatie konkurzného konania a na vyhlásenie konkurzu na majetok sťažovateľa ako dlžníka z dôvodu tvrdeného porušenia povinností správkyne (ďalej aj „Prvostupňové uznesenie“).

Veriteľ 1/ podal proti Prvostupňovému uzneseniu odvolanie z 28.1. 2014 a veriteľ 2/ odvolanie z 30.1. 2014.

O podaných odvolaniach rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením so sp. zn. 25CoKR/1/2014 z 26. 3. 2014, ktorým zrušil Prvostupňové uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ďalej aj „Zrušujúce uznesenie“). Krajský súd na rozdiel od OS BB dospel k záveru, že správkyňa závažne porušila svoje povinnosti. Súdu prvého stupňa prikázal postupovať podľa § 131 ods. 2 písm. a) ZoKR, teda zastaviť reštrukturalizačné konanie, začať konkurzné konanie a vyhlásiť konkurz na majetok sťažovateľa.

Následne OS BB, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, dňa 16.4.2014 vydal uznesenie s č. k. 1R/3/2013-803, právoplatné dňa 25.4.2014, ktorým zastavil reštrukturalizačné konanie, začal konkurzné konanie, vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľa, ustanovil konkurzného správcu a vyzval veriteľov na prihlasovanie pohľadávok (ďalej aj „Uznesenie o vyhlásení konkurzu“). ...

Sťažnosť smeruje proti Zrušujúcemu uzneseniu a proti Uzneseniu o vyhlásení konkurzu. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa došlo primárne Zrušujúcim uznesením a postupom odvolacieho súdu predchádzajúcim jeho vydaniu. OS BB bol pri vydávaní Uznesenia o vyhlásení konkurzu viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v Zrušujúcom uznesení a obsah Uznesenia o vyhlásení konkurzu nadväzuje na obsah Zrušujúceho uznesenia. ... Vzhľadom na to je nevyhnutné rovnaké vady, akými trpí Zrušujúce uznesenie, pričítať aj „závislému“ Uzneseniu o vyhlásení konkurzu. ...

Preto ak Ústavný súd SR dospeje k záveru, že z hmotnoprávneho hľadiska sú splnené podmienky pre vyhovie sťažnosti vo vzťahu k Zrušujúcemu uzneseniu, rovnaký záver by mal platiť aj vo vzťahu k Uzneseniu o vyhlásení konkurzu. Pokiaľ sťažovateľ v sťažnosti namieta voči Zrušujúcemu uzneseniu, rovnako sa všetky jeho námietky vzťahujú aj na „závislé“ Uznesenie o vyhlásení konkurzu. Ide o obdobnú skutkovú a právnu situáciu ako vo veci so sp. zn. I. ÚS 200/2011, v ktorej Ústavný súd SR vzhľadom na vady rozhodnutia krajského súdu skonštatoval porušenie práv sťažovateľov aj nadväzujúcim závislým rozhodnutím okresného súdu o zastavení reštrukturalizačného konania, začatí konkurzného konania a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka a zrušil obe rozhodnutia. ...»

Sťažovateľka „k otázke vyčerpania opravných prostriedkov proti napadnutým rozhodnutiam“ uviedla:

„Sťažovateľ sa domnieva, že proti Prvostupňovému uzneseniu nebolo odvolanie prípustné, nakoľko bolo vydané v reštrukturalizačnom konaní a ZoKR voči nemu odvolanie nepripúšťa... Krajský súd v Banskej Bystrici mal aplikovať § 198 ods. 1 druhú vetu ZoKR a odvolania veriteľov 1/ a 2/ odmietnuť ako neprípustné. Sťažovateľ sa z obdobeého dôvodu domnieva, že proti Zrušujúcemu uzneseniu nebolo prípustné dovolanie. ...

Napriek tomu sťažovateľ z dôvodu právnej istoty - aby sa vyhol negatívnym následkom prípadného výkladu Ústavného súdu SR, podľa ktorého mal sťažovateľ pred podaním sťažnosti podať dovolanie - uplatnil aj tento opravný prostriedok a podal proti Zrušujúcemu uzneseniu dovolanie. ...

Po podaní dovolania došlo k podstatnej zmene okolností. Sťažovateľovi bolo doručené Uznesenie o vyhlásení konkurzu, čím bolo jeho právne postavenie zásadne negatívne dotknuté.

Vzhľadom na to, že:

- jediným prostriedkom nápravy proti Uzneseniu o vyhlásení konkurzu je sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR (porovnaj napr. I. ÚS 200/2011, IV. ÚS 8/2013),
- Uznesenie o vyhlásení konkurzu priamo nadväzuje na Zrušujúce uznesenie a bolo vydané v dôsledku vydania Zrušujúceho uznesenia,
- sťažovateľ nemohol s istotou vylúčiť, že pokiaľ by sťažnosť podal až po príp. rozhodnutí Najvyššieho súdu SR o odmietnutí jeho dovolania proti Zrušujúcemu uzneseniu, Ústavný súd SR by dospel k záveru o márnom uplynutí lehoty na podanie sťažnosti s poukazom na to, že dovolanie vo veci nebolo prípustné, sťažovateľ považoval za nevyhnutné z dôvodu právnej istoty podať túto sťažnosť smerujúcu aj proti Zrušujúcemu uzneseniu ešte pred rozhodnutím Najvyššieho súdu SR o podanom dovolaní.

S poukazom na vyššie uvedené má sťažovateľ za to, že vzhľadom na pravdepodobnú neprípustnosť dovolania alebo iného účinného prostriedku nápravy proti Zrušujúcemu uzneseniu je splnená podmienka prípustnosti sťažnosti... Pokiaľ sa Ústavný súd SR s týmto názorom nestotožní, sťažovateľ úctivo žiada, aby skutočnosti... (najmä tri odseky vyššie) považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré prijatie sťažnosti neodmietne...

Sťažovateľ pre úplnosť doplná, že pokiaľ Ústavný súd SR vyhovie sťažnosti skôr ako Najvyšší súd SR rozhodne o podanom dovolaní, sťažovateľ dovolanie vezme späť. Pokiaľ Najvyšší súd SR vyhovie dovolaniu skôr ako o sťažnosti rozhodne Ústavný súd SR, sťažovateľ vezme späť sťažnosť v časti týkajúcej sa Zrušujúceho uznesenia. Zabráni tak možnosti vydať duplicitný výrok o Zrušujúcom uznesení. ...

... vzhľadom na neprípustnosť odvolania, dovolania alebo iného účinného prostriedku nápravy proti Uzneseniu o vyhlásení konkurzu je splnená podmienka prípustnosti sťažnosti...

Pokiaľ sa Ústavný súd SR s týmto názorom nestotožní, sťažovateľ úctivo žiada, aby skutočnosti... (najmä obsah poučenia v Uznesení o vyhlásení konkurzu, vopred avizovaný názor odvolacieho súdu, citované zákonné ustanovenia a judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, ktoré neprípustnosť iného účinného prostriedku nápravy potvrdzujú

a z ktorých sťažovateľ pri rozhodovaní o ďalšom postupe nevyhnutne vychádzal, s osobitným zreteľom na zásadný negatívny dopad Uznesenia o vyhlásení konkurzu na právne postavenie sťažovateľa, pokiaľ by Ústavný súd SR sťažnosť odmietol) považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré prijatie sťažnosti neodmietne (§ 53 ods. 2 ZoÚS). ...“

Podľa sťažovateľky k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozhodnutiami došlo najmä tým, že:

«• Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) Zrušujúcim uznesením meritórne vybavil odvolania veriteľov 1/ a 2/ napriek tomu, že ich odvolania neboli prípustné...

• Nesprávnym výrokom krajský súd odňal sťažovateľovi možnosť konať pred súdom...

• Zrušujúce uznesenie je nepreskúmateľné...

• Zrušujúcim uznesením bol porušený čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, pretože výklad zvolený krajským súdom je v rozpore s princípom právnej istoty podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a v rozpore so základným právom na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR...

• Zrušujúcim uznesením krajský súd porušil povinnosť zohľadňovať pri rozhodovaní nespravodlivé dôsledky svojho rozhodnutia na účastníkov konania a spoločný záujem veriteľov...

•Nedoručením odvolaní veriteľov 1/ a 2/ bola sťažovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom...»

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka podrobne rozviedla svoju argumentáciu vo vzťahu k namietanému porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj k namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné právo sťažovateľa na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, základné ľudského právo sťažovateľa vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a právo sťažovateľa na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 25 CoKR/1/2014 z 26. 3. 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica s č. k. 1 R 3/2013-803 zo 16.4.2014 porušené boli.

2. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 25CoKR/1/2014 z 26. 3. 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica s č. k. 1R 3/2013-803 zo 16. 4. 2014 sa zrušujú a vec sa vracia Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania v sume 340,90 €..., ktorú je Krajský súd v Banskej Bystrici povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovateľka ďalej uviedla, že ak „*Ústavný súd Slovenskej republiky vyhovie sťažnosti len v časti týkajúcej sa napadnutého Uznesenia o vyhlásení konkurzu*“, potom navrhuje, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné právo sťažovateľa na rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, základné ľudského právo sťažovateľa vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a právo sťažovateľa na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica s č. k. 1 R 3/2013-803 zo 16.4.2014 porušené boli.

2. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica s č. k. 1 R 3/2013-803 zo 16. 4. 2014 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania v sume 340,90 €..., ktorú je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovateľka uviedla, že „Okamžitý postup v súlade so Zrušujúcim uznesením a Uznesením o vyhlásení konkurzu by mal... pre sťažovateľa likvidačné dôsledky, ktoré by boli nezvratné. Ustanovený konkurzný správca by musel začať vykonávať nezvratné úkony poškodzujúce sťažovateľa, najmä nakladať s majetkom sťažovateľa a speňažovať ho...“, preto „... je na mieste obdobný postup, ako zvolil Ústavný súd SR vo veciach so sp. zn. I. ÚS 200/2011 a IV. ÚS 8/2013 - odloženie vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí“, a navrhla, aby ústavný súd „podľa § 52 ods. 2 ZoÚS rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť Zrušujúceho uznesenia v spojení s Uznesením o vyhlásení konkurzu až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci samej“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 R/3/2013 uznesením z 25. júla 2013 začal proti sťažovateľke ako dlžníčke reštrukturalizačné konanie a uznesením z 8. augusta 2013 povolil reštrukturalizáciu sťažovateľky a ustanovil reštrukturalizačného správcu.

Okresný súd v označenom konaní svojím ďalším uznesením z 8. januára 2014 zamietol návrh dvoch veriteľov sťažovateľky, ktorým sa domáhali zastavenia reštrukturalizačného konania, začatia konkurzného konania a vyhlásenia konkurzu na majetok sťažovateľky z dôvodu tvrdeného porušenia povinností reštrukturalizačného správcu.

Krajský súd na odvolanie dvoch veriteľov sťažovateľky napadnutým uznesením z 26. marca 2014 zrušil uznesenie okresného súdu z 8. januára 2014 (o zamietnutí návrhu týchto dvoch veriteľov) a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Krajský súd vo svojom uznesení vyslovil pre okresný súd záväzný právny záver o tom, že reštrukturalizačný správca závažne porušil svoje povinnosti, a preto sú splnené podmienky na zastavenie reštrukturalizačného konania a vyhlásenie konkurzu na majetok sťažovateľky.

Okresný súd viazaný právnymi závermi krajského súdu následne rozhodol napadnutým uznesením zo 16. apríla 2014 o zastavení reštrukturalizačného konania a vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľky.

Sťažovateľka namieta porušenie ňou označených základných a iných práv uznesením krajského súdu z 26. marca 2014 a uznesením okresného súdu zo 16. apríla 2014, pričom vo svojej sťažnosti uviedol a preukázal, že proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie.

Ústavný súd už zaujal názor (podobne napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 84/2010, I. ÚS 153/2010, III. ÚS 200/2010, III. ÚS 114/2010), že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je ústavná sťažnosť považovaná za prípustnú až po negatívnom rozhodnutí o dovolaní sťažovateľa. Pritom lehota na prípadné podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu napadnutému dovolaním sťažovateľky (porovnaj tiež rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verzus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, a jeho body 51, 53, 54). Nie je ani dôvod na to, aby ústavný súd prerušil konanie a vyčkával so svojím rozhodnutím až do vydania rozhodnutia dovolacím súdom, lebo sťažovateľ môže podať ústavnú sťažnosť až po doručení rozhodnutia o danom mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolaní).

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť v časti smerujúcej proti uzneseniu krajského súdu z 26. marca 2014 podľa zásady ratio temporis odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Ústavný súd po predbežnom posúdení obsahu napadnutého uznesenia okresného súdu zo 16. apríla 2014 v rámci predbežného prerokovania sťažnosti dospel k záveru o možnosti porušenia označených základných a iných práv sťažovateľky uznesením okresného súdu, zistil, že sťažnosť spĺňa ústavné i zákonné predpoklady na jej prijatie na ďalšie konanie, preto sťažnosť v tejto časti prijal na ďalšie konanie v súlade § 25 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia,

opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na závažnosť ujmy hroziacej sťažovateľke v porovnaní so závažnosťou ujmy hroziacej jej veriteľom v prípade pokračovania konkurzného konania na majetok sťažovateľky na základe uznesenia okresného súdu zo 16. apríla 2014 sú splnené podmienky pre postup podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia okresného súdu zo 16. apríla 2014, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2014